

Küçük Işıkların Macerası

Yağmurun İçindeki Dostluk

Küçük adımlar,
büyük anılar yapar.

1. SAHNE:
YAĞMURLU BİR SABAH

Yağmur, minicik kasabaya
yine sessizce geldi.
Pencerenin kenarında oturan
çocuk, her zamanki gibi
arkadaşlarını bekliyordu.

Onlar, sadece kalbiyle görebildiği
küçük arkadaşlarıydı.

Puf, ilk olarak geldi.
Üstü başı ıslanmıştı.
Her zamanki gibi
biraz gecikmişti.

Sonra Bohça, usulca
kapıdan içeri süzüldü.
Sessizdi ama getirdiği
şey çok özedi.

Mantar, her zamanki gibi
felsefi bir söz söyledi.

Yağmur,
toprağın
kalbe yazdığı
mektuptur.

Balina, pencereden dışarıya
baktı ve derin bir nefes aldı.

Hepsi bir aradaydı.
Küçük masa, kocaman bir
dünyaya dönüşmüştü.

Ve çocuk, içinden fısıldadı:
"İyi ki geldiniz..."

Dışarıda yağmur yağmaya devam etti.
Ama içeride, sıcak bir dünya vardı.
Onlar, birbirlerinin sessiz mucizeleriydi.

2. SAHNE: KÜÇÜK BİR PLAN

Puf, bugün dışarı çıkıp yağmur toplamak istediğini söyledi. "Yağmur damlalarını biriktirsek, belki gökkuşağı yapabiliriz!" dedi.

Herkes heyecanlandı ama dışarının çok ıslak ve rüzgarlı olduğunu biliyorlardı.

Bu yüzden önce bir plan yapmaya karar verdiler.

Masaya harita gibi bir örtü serdiler. Üzerine taşlar, yapraklar ve çiçeklerle düşündükleri yolu çizdiler.

Yağmurun en çok biriktiği yeri Balina biliyordu.

Gölün oradaki kayaların arkasında küçük bir şelale var.

Mantar, yanlarına neler alacaklarını tek tek yazdı.

Bohça, her zaman olduğu gibi herkese yedik bir şeyler hazırladı.

Puf, kavanozları temizledi ve kapaklarının sıkıca kapandığından emin oldu.

Çocuk, tüm planları defterine çizdi ve altına kocaman bir kalp koydu.

Dışarıda rüzgar güçlendi, yağmur biraz daha hızlandı. Ama içeridekiler için bu, maceranın başladığı anlamına geliyordu.

Herkes hazır olduğunda, Puf küçük bir cümle söyledi:

Küçük adımlar, büyük anılar yapar.

Ve böylece, yağmurun içinde yeni bir gün, yeni bir macera için yola çıktılar.

3. SAHNE:
ORMANA DOĞRU

Puf, haritaya baktı.
"Rüzgarlı tepenin arkasında
büyük bir ağaç var." dedi.
"Belki yeni maceramızın
başlangıcı oradadır."

Herkes paltolarını giydi,
çantalarını aldı ve
yola koyuldular.

Dışarısı yağmurla doluydu.
Ama bu, onları durdurmadı.

Orman, her zamanki gibi
sessiz ve mistikti.

Yolun ortasında devrilen
bir ağaca rastladılar.

Geçmek için yollarını bulmaları gerekiyordu.

Puf, dalları inceledi.

Mantar, küçük dalları topladı.

Bohça, iplerini çıkardı.

Balina, su püskürterek
çalışmaları ıslattı ki dallar
daha yumuşak olsun.

Hep birlikte çalıştılar ve sonunda
yolu açmayı başardılar! ♥

4. SAHNE: KAYBOLAN IŞIK

Akşam olmaya başlamıştı.
Yağmur dinmek bilmedi.
Ormanın içindeki küçük
ışıklar ise teker teker
sönmeye başladı.

Puf, bunun nedenini
bulmaya karar verdi.

İlk önce Bay Fil düşündü.
"Belki yağmur fazla olduğu için
ışıklar üşümüştür." dedi.

Sonra Balina düşündü.
"Belki su taşmış ve ışıklar
suda kaybolmuştur." dedi.

Mantar ise toprağı eşeledi.
"Belki köklerin altında
gizlenmişlerdir." dedi.

Bohça etrafa baktı.
"Belki rüzgar onları başka
bir yere götürdü." dedi.

Ama hiç kimse ışıkları bulamadı.
Puf, biraz düşündü. Sonra gülümsedi.
"O zaman hep birlikte arayız!" dedi.
"Küçük ışıklar, biz buradayız!"

Ve ormanın en derin yerlerine doğru yürümeye başladılar.
Kalpleri endişeliydi ama adımları kararlıydı.

Bir süre sonra, yaşlı bir ağacın altında
titreyen küçük ışıkları buldular.

"Biz yağmurdan korktuk." dediler ışıklar.
"Siz gelene kadar çok üşüdük."

Puf, ceketini çıkarıp üzerlerini örttü.
"Artık yalnız değilsiniz." dedi.
"Biz sizinle birlikteyiz."

O gece, orman yeniden
ışıldamaya başladı.
Çünkü bazen, küçük bir
iyilik tüm ormanı aydınlatır.

5. SAHNE: YENİ BİR GÜN

Yağmur yavaş yavaş dindi.
Orman, küçük ışıkların
sıcaklığıyla parlıyordu.

Puf, arkadaşlarına dönüp
gülümsedi.

"Harika bir macera oldu.
Birlikte olduğumuz sürece,
hiçbir şeyden korkmuyoruz."

Sabah olduğunda, orman
altın bir ışıkla uyandı.
Herkes gerindi ve esnedi.

Bay Fil, battaniyeyi topladı.
"Teşekkür ederiz Puf.
"Çok sıcaktı." dedi.

Mantar, geriye küçük bir
tohum bıraktı.
"Bir dahaki macerada
buradan başlayalım!" dedi.

Balina, su birikintisine veda etti.
"Bir dahaki yağmurda
burada buluşalım!" dedi.

Puf ve Bohça, yola çıkmaya
hazırdı.
Ama kalpleri sıcak,
adımları hafifti.

Ormanın derinliklerinden, küçük ışıklar onlara el salladı.
Çünkü her macera bittiğinde, yeni bir macera için yer açılırdı.

Ve Puf, o gün öğrendiği en önemli şeyi fısıldadı:
"Küçük adımlar, büyük anılar yapar."

Ve böylece, yağmurlu bir günde
başlayan macera, kalplerde
sıcak bir hikayeye dönüştü.

Son... ya da belki de
sadece bir sonraki maceraya
kadar hoşça kal!

